

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžk/26/2017
Identifikačné číslo spisu: 1016202727
Dátum vydania rozhodnutia: 03.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1016202727.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Mesto Senec, IČO: 00 305 065, so sídlom Mierové námestie 8, Senec, právne zastúpený: Bobák, Bollová a spol. s r.o., advokátska kancelária, so sídlom Dr. V. Clementisa 10, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská inšpekcia životného prostredia, Inšpektorát životného prostredia Bratislava, so sídlom Jeséniová 17, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti Správy o environmentálnej kontrole č. 33/2016/Sob/P, číslo 6414-24647/37/2016/Sob zo dňa 10.10.2016 vrátane Zápisnice o prerokovaní výsledkov environmentálnej kontroly č. 33/2016/Sob/P, číslo 6414-32495/37/2016/Sob zo dňa 24.10.2016, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/324/2016-76 zo dňa 8. júna 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť podanú proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/324/2016-76 zo dňa 8. júna 2017 z a m i e t a.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

1.1 Žalobou doručenou Krajskému súdu v Bratislave dňa 19.12.2016 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti Správy o environmentálnej kontrole č. 33/2016/Sob/P, číslo 6414-24647/37/2016/Sob zo dňa 10.10.2016 (ďalej len „Správa o environmentálnej kontrole“) vrátane Zápisnice o prerokovaní výsledkov environmentálnej kontroly č. 33/2016/Sob/P, číslo 6414-32495/37/2016/Sob zo dňa 24.10.2016 (ďalej len „Zápisnica“), prostredníctvom ktorej mu boli oznámené zistené pochybenia vo vzťahu k dodržiavaniu povinností týkajúcich sa skládky odpadov „Regionálna skládka komunálneho odpadu Senec“ zodpovednou osobou a porušenie zákona č. 39/2013 Z.z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia (ďalej len „zákon o IPKZ“).

1.2 Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave v súlade s § 7 písm. b/, písm. e/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“ alebo „Správny súdny poriadok“) v spojení s § 97 SSP a § 98 ods. 1 písm. g/ SSP žalobu žalobcu odmietol pre jej neprípustnosť.

1.3 Krajský súd v Bratislave skôr ako podrobil danú vec mechanizmom prieskumu, zisťoval, či bola v danom prípade daná právomoc krajského súdu na konanie a rozhodovanie vo veci. Krajský súd dospel k záveru, že žalobu je potrebné odmietnuť pre jej neprípustnosť, nakoľko smeruje proti aktu orgánu verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý nemohol mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu.

1.4 Podľa názoru Krajského súdu v Bratislave administratívnu kontrolu dodržiavania podmienok integrovanej prevencie vyplývajúcich zo zákona o IPKZ nemožno považovať za rozhodovací proces vo verejnej správe a výsledné materiály z vykonanej kontroly za rozhodnutia vydané v takomto konaní, keďže kontrolou sa len zisťuje súlad postupu kontrolovaného s ustanoveniami zákona o IPKZ.

1.5 Krajský súd v Bratislave mal za to, že výsledné materiály z vykonanej kontroly a postup pri ich vypracovaní nepodliehajú súdnemu prieskumu v rámci úpravy správneho súdnictva, keďže nie sú rozhodnutím správneho orgánu v zmysle SSP. Kontrola dodržiavania podmienok integrovanej prevencie vyplývajúcich zo zákona o IPKZ predstavuje len jednu z dohľadových kompetencií žalovaného.

1.6 Krajský súd v Bratislave v odôvodnení napadnutého uznesenia dospel k záveru, že Správa o environmentálnej kontrole vrátane Zápisnice ako taká nepodlieha súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože sama o sebe nepredstavuje zásah do práva a právom chráneného záujmu kontrolovaného subjektu (žalobcu). Správu o environmentálnej kontrole je možné považovať podľa názoru krajského súdu len za akýsi výstup kontroly, ktorý sa nemohol nijako dotknúť právneho postavenia žalobcu a spôsobiť mu ujmu na jeho právach. Preto súdnemu prieskumu v správnom súdnictve nepodlieha.

2.

2.1 Proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby kasačný súd rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, a to z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/ , § 440 ods. 1 písm. h/ a § 440 ods. 1 písm. j/ SSP.

2.2 Žalobca v kasačnej sťažnosti uviedol, že uznesenie Krajského súdu v Bratislave považuje za arbitrárne a nezákonné, nedostatočne odôvodnené, vychádzajúce z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa názoru žalobcu žalovaný vykonal kontrolu v rozpore s príslušnými všeobecne záväznými právnymi predpismi, v dôsledku čoho je ním vydané opatrenie orgánu verejnej moci nezákonné. Žalobca zastáva názor, že opatrením žalovaného boli jeho práva a právom chránené záujmy priamo dotknuté, nakoľko žalovaný vykonával kontrolu voči osobe (žalobcovi), v prípade ktorej nemal na výkon kontroly žiadny právny základ v zmysle slovenského právneho poriadku, nakoľko žalobca nebol prevádzkovateľom skládky odpadov.

2.3 V kasačnej sťažnosti žalobca ďalej deklaroval, že Krajský súd v Bratislave sa svojím rozhodnutím odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe. V súvislosti s uvedeným argumentom žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžf/31/2011 zo dňa 25. augusta 2011, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžo/162/2007 zo dňa 2. decembra 2008 a na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 17. mája 2016, sp. zn. III. ÚS 91/2016. Vzhľadom na uvedené sa nie je podľa názoru žalovaného možné stotožniť s tvrdením Krajského súdu v Bratislave, že opatrenie žalovaného súdnemu prieskumu v správnom súdnictve nepodlieha. Takéto právne posúdenie nemá oporu v zákone a nie je možné ho považovať za správne právne posúdenie, a už vôbec nie za právne posúdenie v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou.

2.4 Žalobca mal za to, že Správu z environmentálnej kontroly vrátane Zápisnice nie je možné považovať za podkladové opatrenie, ktoré ma predbežnú povahu, tak ako to uvádza Krajský súd v Bratislave, nakoľko vydaním rozhodnutia o pokute za správny delikt, ani vydaním rozhodnutia o uložených

opatreniach nezanikajú účinky opatrenia žalovaného. Práve naopak, v správnom konaní nebudú, a ani nemôžu byť nijakým spôsobom modifikované zistenia kontroly. V rámci správy o environmentálnej kontrole došlo ku konštatovaniu, že žalobca porušil citované ustanovenia zákona o IPKZ. Je preto zrejmé, že samotné opatrenie (správa) žalovaného má priamy dopad a vplyv na práva a právom chránené záujmy žalobcu.

2.5 Žalobca v kasačnej sťažnosti taktiež namietal, že uznesenie Krajského súdu v Bratislave neobsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 139 ods. 2, ods. 3 SSP), predovšetkým dôkladné odôvodnenie odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe. Odôvodnenie považuje žalobca za absolútne nedostatočné, bez akýchkoľvek výkladových stanovísk k príslušným ustanoveniam SSP, ktoré krajský súd aplikoval.

2.6 Záverom žalobca poukázal na skutočnosť, že Krajský súd v Bratislave nerozhodol o návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žaloby v zmysle § 187 ods. 3 SSP, čím došlo k závažnému procesnému pochybeniu s následkom porušenia práva žalobcu na spravodlivý proces.

3.

3.1 Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril aj žalovaný svojím podaním zo dňa 08.09.2017, v ktorom uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobca v podanej kasačnej sťažnosti neuviedol žiadne nové skutočnosti, žalovaný trvá na svojom vyjadrení uvedenom v stanovisku ku žalobe, zaslanom Krajskému súdu v Bratislave listom č. 4214-11716/37/2017/Sob zo dňa 21.04.2017.

4.

4.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) a dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť zamesti.

4.2 Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

4.3 Podľa § 454 SSP, na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

4.4 Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že žalovaný vykonal dňa 13.07.2016 kontrolu v prevádzke „Regionálna skládka komunálneho odpadu Senec“ prevádzkovateľa Mesto Senec, Mestský úrad v Senci. Environmentálna kontrola bola podľa § 34 zákona o IPKZ zameraná na zisťovanie plnenia vybraných podmienok integrovaného povolenia Inšpektorátu č. 4697/OIPK-483/04-Kk/370420104 zo dňa 15.12.2004 v znení jeho zmien.

4.5 Výsledky kontroly boli premietnuté do Správy o environmentálnej kontrole č. 33/2016/Sob/P, číslo 6414-24647/37/2016/Sob zo dňa 10.10.2016, v ktorej žalovaný konštatoval, že prevádzkovateľ skládky porušil viaceré podmienky integrovaného povolenia. V správe žalovaný taktiež špecifikoval dôvody, pre ktoré považuje za prevádzkovateľa skládky „Regionálna skládka komunálneho odpadu Senec“ práve žalobcu. V závere správy sa uvádza, že žalovaný v súlade s § 35 ods. 2 písm. a/ zákona o IPKZ nariadi prevádzkovateľovi skládky odpadov - žalobcovi vykonať v určenej lehote opatrenia na nápravu, v súlade s § 35 ods. 2 písm. b/ zákona o IPKZ uloží žalobcovi pokutu za zistený správny delikt a taktiež v súlade s § 35 ods. 2 písm. c/ zákona o IPKZ vyzve žalobcu, aby v určenej lehote požiadal o zmenu povolenia.

4.6 Žalovaný listom zo dňa 12.10.2016 zaslal predmetnú správu žalobcovi a súčasne ho vyzval na jej prerokovanie. Dňa 24.10.2016 žalovaný prerokoval Správu o environmentálnej kontrole so splnomocneným zástupcom žalobcu, pričom z prerokovania bola spísaná Zápisnica o prerokovaní výsledkov environmentálnej kontroly č. 33/2016/Sob/P, číslo 6414-32495/37/2016/Sob. Zástupca žalobcu sa ku všetkým kontrolným zisteniam vyjadril v zmysle, že žalobca nie je prevádzkovateľom „Regionálnej skládky komunálneho odpadu Senec“, ani sa ním nikdy nestal. Na základe uvedeného nemohlo podľa stanoviska žalobcu dôjsť z jeho strany k porušeniu akýchkoľvek povinností prevádzkovateľa skládky v zmysle všeobecne záväznej právnej úpravy.

4.7 Listom zo dňa 25.11.2016 žalovaný upovedomil žalobcu o začatí správneho konania vo veci uloženia pokuty za porušenie podmienok integrovaného povolenia č. 4697/OIPK-483/04-Kk/370420104 zo dňa 15.12.2004 právoplatného dňa 17.01.2005 pre prevádzku „Regionálna skládka odpadu Senec“. Následne žalobca vydal dňa 18.01.2017 rozhodnutie č. 4492100117/8132-41863/37/2016/Sob, ktorým uložil prevádzkovateľovi pokutu vo výške 3.000,- €, podľa § 37 ods. 3 zákona o IPKZ, v nadväznosti na § 37 ods. 1 písm. m/ zákona o IPKZ, za porušenie povinností ustanovených v § 26 ods. 1 písm. b/ zákona o IPKZ. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca dňa 14.02.2017 odvolanie.

5.

5.1 Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

5.2 Podľa § 7 písm. e/ SSP, správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.

5.3 Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

5.4 Podľa § 97 SSP, ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

5.5 Podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP, správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

5.6 Podľa § 34 ods. 1 zákona o IPKZ, environmentálna kontrola (ďalej len „kontrola“) je súbor činností vykonávaných inšpekciou s cieľom kontrolovať a presadzovať, aby prevádzkovatelia dodržiavali podmienky povolenia, monitorovanie vplyvu na životné prostredie vrátane miestnych zisťovaní vykonávaných v prevádzke, monitorovania emisií a kontrol vnútorných správ a nadväzujúcich dokumentov, overovania vlastného monitorovania, kontrolovania použitých techník a primeranosti environmentálneho riadenia prevádzky. Predmetom kontroly je aj zisťovanie, či nedošlo k zmene okolností, ktoré môžu viesť k zmene podmienok povolenia.

5.7 Podľa § 34 ods. 10 zákona o IPKZ, inšpekcia vypracuje správu o kontrole, v ktorej sa zhodnotí dodržiavanie podmienok povolenia a určia sa opatrenia podľa § 21 ods. 2.

5.8 Podľa § 34 ods. 11 zákona o IPKZ, inšpekcia doručí prevádzkovateľovi správu o kontrole do dvoch mesiacov od vykonania prvého miestneho zisťovania v prevádzke, v ktorej sa uskutočnila kontrola. Inšpekcia prerokuje s prevádzkovateľom výsledky vykonanej kontroly prevádzky, len ak boli kontrolou zistené nedostatky, a to v lehote do 15 dní odo dňa doručenia správy o kontrole. Prevádzkovateľ je povinný na výzvu inšpekcie prerokovať výsledky vykonanej kontroly.

5.9 Podľa § 35 ods. 2 zákona o IPKZ ak inšpekcia zistí nedostatky,

- a) nariadi prevádzkovateľovi vykonať v určenej lehote opatrenia na nápravu,
- b) uloží pokutu za zistený správny delikt,
- c) vyzve prevádzkovateľa, aby v určenej lehote podal žiadosť o zmenu povolenia alebo
- d) rozhodne o obmedzení činnosti prevádzky alebo o zastavení činnosti v nej alebo v jej časti, ak prevádzkovaním nastalo alebo hrozí závažné poškodenie zdravia ľudí alebo životného prostredia alebo vznik značnej materiálnej škody.

5.10 Podľa § 39 zákona o IPKZ, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon v § 4, 6, 7, § 9 až 12, § 15 až 19, § 21, 25, § 26 ods. 9 a § 29 neustanovuje inak.

6.

6.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s obsahom administratívneho a súdneho spisu zistil, že vo vzťahu k predmetu kasačných námietok žalobcu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia Krajského súdu v Bratislave a na zdôraznenie jeho správnosti dopĺňa nasledovné dôvody:

6.2 V prejednávanej veci je spornou otázka, či Správa o environmentálnej kontrole vrátane Zápisnice o prerokovaní výsledkov environmentálnej kontroly je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu zákonnosti podľa Správneho súdneho poriadku.

6.3 V správnom súdnictve je právo na prístup k súdnemu preskúmaniu právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy na základe žaloby vo všeobecnosti determinované princípom generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, z ktorého vyplýva, že súde v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia alebo opatrenia orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté, okrem tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje (§ 7 SSP).

6.4 Inými slovami povedané, rozsah preskúmvacej činnosti súdu v správnom súdnictve je vymedzený tak, že preskúmvaniu podliehajú zásadne všetky opatrenia a rozhodnutia orgánov štátnej správy, ktorými sa rozhodlo o právach a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb, ako aj opatrenia orgánov verejnej správy, ktorými sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy a povinnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby dotknuté.

6.5 Ďalšou podmienkou je, že fyzická osoba alebo právnická osoba musí tvrdiť, že bola ukrátená na svojich právach. Súdna prax trvá na tom, že k ukráteniu musí dôjsť na subjektívnych právach žalobcu. Pojem „svojich právach“ treba vysvetľovať reštriktívne. Musí ísť o práva, a nie o záujmy alebo oprávnené záujmy. Toto subjektívne právo sa opiera alebo vychádza zo všeobecne záväzného právneho predpisu. Vylúčenie postupu správnych orgánov, ktorým neboli priamo dotknuté práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zo súdneho prieskumu súvisí s tým, že bez priamej spojitosti by došlo k neprimeranému rozšíreniu možnosti napádať postupy správnych orgánov v správnom súdnictve.

6.6 V prejednávanej veci sa Krajský súd v Bratislave predtým, ako pristúpil k využitiu mechanizmov meritórneho preskúmania vecí, správne a náležite vysporiadal s podstatnou právnou otázkou, a to či je v tomto prípade daná právomoc správneho súdu v danej veci konať a rozhodnúť. Krajský súd v Bratislave dospel k záveru, že právne akty orgánu verejnej správy vydané v rámci administratívneho konania, voči ktorým podaná žaloba smerovala, nie sú spôsobilým predmetom prieskumu v rámci správneho súdnictva. Z uvedeného dôvodu Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením odmietol žalobu ako neprípustnú v súlade s § 98 ods. 1 písm. g/ SSP.

6.7 Najvyšší súd Slovenskej republiky zastáva názor, že Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí

jasným a zrozumiteľným spôsobom vysvetlil, čo ho viedlo k prijatému záveru o neprípustnosti žaloby z dôvodu vylúčenia opatrenia žalovaného z prieskumu správnym súdom podľa § 7 SSP.

6.8 Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Správu o environmentálnej kontrole vrátane Zápisnice, je nutné považovať za opatrenie orgánu verejnej správy, ktoré samé o sebe nemá za následok založenie, zmenu, zrušenie alebo deklaráciu práv, právom chránených záujmov alebo povinností žalobcu a ani sa ich priamo nedotýka. Toto opatrenie slúži iba na oboznámenie sa žalobcu so zistenými porušeniami príslušných ustanovení zákona o IPKZ. Skutočnosť, že v Správe o environmentálnej kontrole došlo k zhodnoteniu dodržiavania podmienok integrovaného povolenia spolu s označením zákonných ustanovení, ktoré boli prevádzkovateľom porušené, samo o sebe nezaväzuje žalobcu k plneniu žiadnej povinnosti. Z uvedeného dôvodu možno Správu o environmentálnej kontrole vrátane Zápisnice považovať iba za podkladové opatrenia, majúce predbežnú povahu vzhľadom na postup podľa § 35 ods. 2 v spojení s § 37 zákona o IPKZ.

6.9 Predmetná Správa o environmentálnej kontrole vrátane Zápisnice sú vo svojej podstate len opatreniami predbežnej povahy, ktoré nemôžu mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu, pretože právne postavenie žalobcu sa v ich dôsledku nemení. Tieto opatrenia následne slúžia ako podklad pre ďalší postup žalovaného, spočívajúci v začatí správneho konania, čo potvrdzujú aj ďalšie kroky, ktoré žalovaný v predmetnom konaní zrealizoval.

6.10 Z obsahu súdneho a k nemu pripojeného administratívneho spisu vyplýva, že listom zo dňa 25.11.2016 žalovaný upovedomil žalobcu o začatí správneho konania vo veci uloženia pokuty za porušenie podmienok integrovaného povolenia č. 4697/OIPK-483/04-Kk/370420104 zo dňa 15.12.2004 právoplatného dňa 17.01.2005 pre prevádzku „Regionálna skládka odpadu Senec“. Následne na základe zisteného skutkového stavu žalobca vydal dňa 18.01.2017 rozhodnutie č. 4492100117/8132-41863/37/2016/Sob, ktorým uložil žalobcovi pokutu vo výške 3.000 EUR, podľa § 37 ods. 3 zákona o IPKZ, v nadväznosti na § 37 ods. 1 písm. m/ zákona o IPKZ, za porušenie povinností ustanovených v § 26 ods. 1 písm. b/ zákona o IPKZ. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca dňa 14.02.2017 odvolanie, o ktorom je príslušná rozhodnúť Slovenská inšpekcia životného prostredia, ústredie, útvar integrovaného povoľovania a kontroly. Menovaný správny orgán z dôvodu prebiehajúceho súdneho konania odvolacie konanie v súlade s § 29 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) prerušil rozhodnutím zo dňa 07.04.2017.

6.11 V kontexte vyššie uvedeného možno považovať podanie žaloby o preskúmanie zákonnosti Správy o environmentálnej kontrole vrátane Zápisnice za predčasné, nakoľko ku dňu podania žaloby neexistovalo právoplatné správne rozhodnutie o uložení sankcie, prípadne iné správne akty vydané žalovaným v administratívnom konaní spôsobilé zasiahnuť do subjektívnych práv žalobcu, ktoré by boli preskúmateľné v rámci správneho súdnictva. Až v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o uložení sankcie, na základe podanej žaloby, správny súd ako jeden z dôkazov preskúma i Správu o environmentálnej kontrole ako aj Zápisnicu. Samotná Správa o environmentálnej kontrole by mohla byť predmetom zákonnosti súdneho prieskumu v prípade, ak by priamo v nej boli žalobcovi uložené sankcie alebo iné opatrenia, čo však v danom prípade nenastalo.

6.12 Žalobca podanou žalobou žiadal o preskúmanie opatrení žalovaného, ktoré slúžia ako jeden z podkladov v správnom konaní. Následne v tomto konaní môže žalobca uplatniť svoje pripomienky a námietky, s ktorými sa je žalovaný povinný vysporiadať. Voči rozhodnutiu žalovaného vydanému v správnom konaní je žalobca oprávnený podať odvolanie (tak, ako to žalobca v predmetnej veci aj urobil), ktoré bude predmetom skúmania odvolacieho orgánu, ktorý opätovne preskúma a vyhodnotí podklady správneho konania. V prípade, ak by žalobca považoval rozhodnutie odvolacieho orgánu za nezákonné, je oprávnený podať proti tomuto správnu žalobu a domáhať sa preskúmania jeho zákonnosti. Predmetom súdneho prieskumu v tomto prípade bude celý postup správneho orgánu, vrátane spôsobu získania a vyhodnotenia podkladov, z ktorých tento orgán pri svojom rozhodovaní vychádzal.

6.13 Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel s poukazom na vyššie uvedené k záveru, že Správa o

environmentálnej kontrole vrátane Zápisnice o prerokovaní výsledkov environmentálnej kontroly ako také nepodliehajú súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože samé o sebe nepredstavujú zásah do práv a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu.

6.14 Po vyhodnotení závažnosti kasačných dôvodov žalobcu vo vzťahu k napadnutému uzneseniu Krajského súdu v Bratislave a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 461 SSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby vyhovel kasačnej sťažnosti žalobcu, pretože Správa o environmentálnej kontrole spolu so Zápisnicou o prerokovaní výsledkov environmentálnej kontroly nie sú spôsobilými predmetmi súdneho prieskumu v rámci správneho súdnictva. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s právnou argumentáciou Krajského súdu v Bratislave a kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

7.

7.1 O náhrade trov kasačného konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Žalobca v kasačnom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov kasačného konania zo zákona prislúcha len výnimočne (§ 168 SSP), preto žalobcovi ani žalovanému právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.